

Met een gevoel van grote eerbied en dankbaarheid denken we terug aan

DIEN ENGBERS

sinds 19 januari weduwe van
Antoon Huttenhuis

Ze werd op 12 december 1913 te Lossers geboren en de Heer nam haar leven geheel plotseling terug op 7 april 1973. We hebben haar woensdag 11 april begeleid naar haar laatste rustplaats op de r.k. begraafplaats te Oldenzaal.

Nu is ons Ma er ook niet meer.

Geheel plotseling heeft de Heer haar geroepen, toen we juist het gevoel kregen, dat het met Ma iets beter ging.

We beseffen nu pas hoe woorden te kort schieten om gevoelens weer te geven. Ma kon ons Pa niet missen. Overal heeft ze gezocht maar nergens was iets te vinden. De ziekte van Pa en vooral het gemis daarna kon ze geestelijk nog niet verwerken en hebben haar lichamelijk helemaal uitgeput, ze kon geen rust vinden.

Zij die in haar leven zoveel liefde aan Pa geschonken en van Pa ontvangen heeft, kon dit lichamelijk niet meer aan. Altijd stond de deur open, iedereen was welkom, haar verjaardag was een groot feest voor ieder die haar kende en ze wist een sfeer te scheppen die we nu als dankbare herinnering bewaren.

Ze was een 2e moeder voor de buurtkinderen, ze was een fijne zus voor haar familieleden, maar bovenal was ze onze moeder. Een moeder die iedereen zich als moeder zou mogen wensen. We voelen ons getroost door de gedachte, dat onze ouders nu weer verenigd zijn.

Het grote en sterke geloof van deze twee mensen, de grondslag van haar levensbeschouwingen en waar ze in hun leven zoveel inspiratie uit putten, hebben hun nu weer bij elkaar gebracht.

Tijdens hun fijne leven zijn deze twee mensen door lief en leed zo tot elkaar gegroeid, dat zelfs de dood hen niet kon scheiden. We zullen de liefde en de warmte die ons moeder uitstraalde heel erg missen, maar laten we dankbaar zijn, dat we zo'n echte mens in ons midden hebben gehad, waar we allen alleen maar goede dingen van mochten leren.

FAMILIE HUTTENHUIS

Oldenzaal, april 1973

Lossersestraat 31